

тут можуть спостерігатися явища сильного зсуву вітру, які викличуть сильне розбалансування вертольота.

Список бібліографічних посилань

1. Олійник В. Г. Льотна експлуатація вертольотів : посібник. Кременчук : КЛК, 1992. 341 с.

Одержано 30.04.2020

УДК 629.7

Альона Сергіївна Хебда,

викладач Кременчуцького льотного коледжу ХНУВС

Сергій Леонідович Голованов,

викладач Кременчуцького льотного коледжу ХНУВС

Юрій Миколайович Шмельов,

кандидат технічних наук, викладач

Кременчуцького льотного коледжу ХНУВС

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ СИСТЕМ ОСВІТЛЕННЯ ВІДОМЧИХ АЕРОДРОМІВ

Необхідний ІКАО (International Civil Aviation Organization) рівень безпеки і регулярності польотів повітряних суден (ПС) є однією з головних завдань, що стоять перед цивільною авіацією. Однією з ланок у ланцюгу забезпечення безпеки та регулярності польотів ПС є світлосигнальна система аеродрому (ССА). Саме ССА є єдиним джерелом візуальної інформації для екіпажу ПС на найбільш відповідальному етапі польоту - етапі візуального пілотування. Оскільки, згідно статистичних даних, найбільше число авіаційних пригод відбувається на етапі посадки ПС і залежить в більшості випадків від умов дальності видимості та погодних умов у районі аеропорту, саме ССА забезпечує візуальну взаємодію екіпажу з «землею». Надійність ССА регламентована ДСТУ України 2860-94 «Надійність техніки. Терміни та визначення» і є комплексною властивістю, що включає в себе безвідмовність, довговічність, ремонтпридатність і збереженість або певні поєднання цих властивостей. Якість світлотехнічних характеристик ССА регламентовано низкою стандартів, в тому числі ІКАО [1], які спрямовані на забезпечення необхідного рівня надійності та якості електросвітлотехнічних характеристик (споживана потужність, яскравість, кольоровість, сила і інтенсивність світла, та ін.).

Автоматизація ССА забезпечується шляхом дистанційного управління світлосигнальним обладнанням з отриманням необхідної сигналізації про роботу системи та її окремих елементів відповідно з документацією на тип обладнання.

Практика сучасного містобудування свідчить про те, що художня інтерпретація архітектурного середовища у більшості випадків орієнтована на умови денного зорового сприйняття.

Останнім часом набув розвитку новий напрям творчої діяльності архітекторів і світлодизайнерів - світловий і світло-технічний дизайн, за допомогою якого формується світло-кольорове середовище. Це - комплексне просторове утворення, яке наповнено відповідними наочними складовими. Параметри останніх регламентуються у відповідності до їх приналежності до виробничого, житлового або рекреаційного середовища.

Аеропорти як складові урбанізованих територій також належать до об'єктів, при проектуванні яких використовують технології світлового та світло-технічного дизайну.

Особливості функціонування аеропортів накладають відповідні обмеження щодо масштабного впровадження світлового дизайну, які пов'язані, насамперед, із забезпеченням безпеки польотів повітряних суден.

Основними об'єктами архітектурно-художнього оформлення за допомогою світла є пасажирські термінали, готелі, привокзальні площі та ін. Зони розташування систем штучного освітлення та їх елементів не обмежуються фасадами окремих будівель. Вони поширюються й на частину аеропортового простору, а саме транспортні та пішохідні складові привокзальної площі, озеленені території та ін.

Список бібліографічних посилань

1. Корольок Н. А., Єременко С. Н. Интеллектуальная система поддержки принятия решений при управлении беспилотными летательными аппаратами на наземном пункте управления. *Системы обработки информации*. 2015. Вып. 8 (133). С. 31–36.

Одержано 30.04.2020

